

bilo, ne v petek ne v soboto, ne — nikoli. Klanščkov pes jo je raztrgal, kakor so zvedeli šele teden pozneje. —

Sedaj se je Martin kesal, zakaj se ni priporočil teti za klobuk, ali bilo je prepozno: ni imel ne gosi, ne štruce, ne klobuka, zato ker mu je bilo vse — preotročje. Drugi so pa modrejši ter pravijo, da podarjenemu konju ni gledati na zobe, in učé tudi, da se prevzetnežu dostikrat vtepa. — No, kadar bo zopet Martinov god, premislil bo nekoliko te besede. Kajtimar.

Semena za rajski vrt.

14. Vsi svetniki.

Nebés se danes dom odpira
Oj večni dom, oj dom krasán,
Vesél kristjan se vanj ozira,
Slaveč svetnikov častni dan.

Tam neminljive krone zlate
In palme zmage se blesté,
Krasijo večno rajске svate,
Veselje polni jim sréc.

Otroci! nas vse tudi čaka
V nebesih venec prekrasan;
Če pridni bomo, čast enaka
Nam tudi bude neki dan.

Zato se vstrajno vsi trudimo
Za čednost svoje žive dni
Ter vedno radi vse storimo,
Kar Bog in cerkev nam veli.

—va.

15. Vseh vernih duš dan.

Milo se glasé zvonovi
Čez gorice, čez raván,
Vernim kličejo glasovi:
Danes je vseh mrtvih dan!

S cvetjem se jesenskim diči
Njiva Božja krog cerkvé,
Kjer mrličev nemi griči
Opomine nam dele.

Koliko se sôlz pretóči
V posvečeno zemljo tó,
Kolikeri vzdihni vroči
Dvigajo se tod v nebó!

Truden potnik tukaj spava,
Križ vrh groba znani kraj,
Kjer minila njega slava,
Kjer pepél in prah je zdaj.

Počivajte, srca mila,
Bratov, starišev, sestrá;
Kar je britka smrt ločila,
Zopet združi vrh zvezdá.

Kmalo pridemo za vami
V tihi dom počivat vsi,
Križ se dvigal bo nad nami
Kot nad vami se blestí.

Oj, da vsi bi nekdaj vstali,
Pohiteli v sveti raj,
Z angeljei se radovali
Tam pri Bogu vekomaj!

—va.

